

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 65Ek/373/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120245591
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120245591.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX O., právne zast. advokátom: JUDr. Dušan Szabó, so sídlom Nemocničná 893/7, 077 01 Kráľovský Chlmec, IČO: 31 265 855 proti povinnej: L. I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom D.. Q. D..D XNXX Y., XXX XX M. kniežatstvo, doruč. adresa: X. N. XX, XXX XX X. N., právne zast.: ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, o vymoženie 17152,24 EUR s prísl., vedenej pred súdnou exekútorou: JUDr. Lucia Ďuricová, IČO: 40 758 290, so sídlom exekútorského úradu Námestie Slobody 59, 022 01 Čadca, pod sp. zn. 99EX 131/20, rozhodujúc o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 65Ek/373/2020 zo dňa 14. augusta 2020, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 65Ek/373/2020 zo dňa 14. augusta 2020 m e n í tak, že:

I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Oprávnený je p o v i n ů nahradiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie vo výške 36 EUR, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie doručeného súdu dňa 25.02.2020 sa začalo proti povinnej exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe exekučného titulu, ktorým je Uznesenie Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 10C/880/1998, zo dňa 07.03.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.04.2019 a vykonateľnosť dňa 09.04.2019, v spojení s Opravným Uznesením Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 10C/880/1998 zo dňa 05.12.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.01.2020.

2. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 65Ek/373/2020 zo dňa 14.08.2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a zaviazal povinnú na náhradu účelne vynaložených trov oprávneného vo výške 214,91 EUR s DPH.

3. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil skutočnosťou, že konanie na exekučnom súde nie je opravným prostriedkom, prostredníctvom ktorého by exekučný súd mohol zrušiť právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Na to slúžia opravné prostriedky v základnom konaní o ktorých bol povinný správne poučený, nakoľko exekučný titul obsahuje poučenie o možnosti podania opravného prostriedku. Vyšší súdny úradník mal preto za to, že povinná v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedla a ani relevantným spôsobom nepreukázala okolnosti či skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé obsahovo naplniť niektorý dôvodov, ktoré Exekučný poriadok v ust. § 61k vyžaduje ako predpoklad na zastavenie exekúcie súdom. Vzhľadom na skutočnosť, že vyšší súdny úradník pri rozhodovaní o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie nezistil žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie, a teda exekúcia sa má vykonať

na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, preto vyšší súdny úradník v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie povinnej zamietol.

4. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, podala povinná prostredníctvom jej právneho zástupcu dňa 02.09.2020, teda v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej napadla predmetné uznesenie v celom rozsahu s tým, že exekučný súd nepostupoval správne pri posudzovaní dôvodov v návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, keď neskúmal vykonateľnosť exekučného titulu a dospel tak k nesprávnemu záveru, že neexistuje nijaký dôvod pre zastavenie exekúcie. Z rovnakého dôvodu povinná považuje za nesprávne a neopodstatnené uznesenie vo výroku II., kde súd uložil povinnej povinnosť úhrady trov exekúcie v sume 214,91 EUR s DPH. Povinná preto žiada súd konajúci o jej sťažnosti, aby napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka zmenil, a to tak, že súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavuje.

5. Povinná podanú sťažnosť odôvodnila skutočnosťou, že nikdy nenadobudla procesnú subjektivitu v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul a opravné uznesenie zo dňa 05.12.2019 podľa jej názoru nemá predmetný exekučný titul voči nej nijaké právne účinky. Povinná taktiež poukázala na to, že: „dedičské konanie pôvodného žalobcu bolo pre jeho nemajetnosť podľa § 188 ods. 1 CMP právoplatne zastavené a povinná ako osoba, ktorá sa postarala o pohreb poručiteľa z tohto titulu nadobudla nepatrný majetok. Pri uplatnení inštitútu vydania nepatrného majetku osobe, ktorá sa postarala o pohreb poručiteľa, nejde o dedenie a táto osoba ani nie je označovaná ako dedič, nakoľko dedičské konanie sa pri uplatnení tohto inštitútu zastavuje. Z uvedeného zároveň vyplýva, že povinná nezodpovedá za poručiťelove dlhy, a to ani v rozsahu vydaného nepatrného majetku.“ Poukazom na vyššie uvedené má teda povinná za to, že nemožno voči povinnej viesť exekučné konanie na podklade predmetného exekučného titulu. Vo vzťahu k tejto argumentácii povinná poukázala aj na Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7 EMCdo 3/2013.

6. Súd zaslal sťažnosť povinnej na vyjadrenie oprávnenému, ktorý v písomnom podaní zo dňa 30.11.2020 uviedol, že: „Je nesporným, že povinná už dňa 22.11.2018 vedela o dlhu poručiteľa. Ďalej nie je sporným ani skutočnosť, že povinná je jedinou dedičkou po poručiťelovi voči ktorému sa viedlo konanie. Dlh v čase smrti poručiteľa existoval a tento bol aj vyčíslený súdom vo výške 17.152,24 € a priznaný žalovanému uznesením. Povinná uznesenie Okresného súdu Michalovce zo dňa 07.03.2019 sp.zn.: 10C/880/1998, ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 09.04.2019 prevzala dňa 15.03.2019. Ďalšou podstatnou skutočnosťou je to, že povinná nenamietala a nenapadla ani rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn.: 6Co/115/2018 zo dňa 15.10.2018, ktoré jej bolo doručené dňa 21.11.2018. Povinná v rámci vyššie uvedených prebiehajúcich konaní neuplatnila opravné prostriedky a nebránila sa spôsobom, ktorý by svedčil o tom, že v tomto konaní nemôže byť zaviazaná na zaplatenie uvedenej sumy, ktorá je predmetom exekučného konania. Z uvedeného vyplýva, že po vzniku exekučného titulu nenastali okolností, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, tento exekučný titul nebol súdom zrušený a skutočností ktoré sú uvedené v sťažnosti, nie sú takými skutočnosťami, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.“ Na základe uvedených skutočností oprávnený navrhuje, aby bola sťažnosť povinnej v celom rozsahu ako nedôvodná zamietnutá.

7. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. V zmysle § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

12. Súd po preskúmaní veci konštatuje, že podaná sťažnosť povinnej proti napadnutému uzneseniu je dôvodná a rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je potrebné zmeniť.

13. Podľa § 188 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ak porúčiteľ zanechal majetok nepatrnej hodnoty alebo ak majetok porúčiteľa nedosahuje výšku primeraných nákladov spojených s pohrebom porúčiteľa, môže ho súd vydať tomu, kto sa postaral o pohreb, a konanie o dedičstve zastaviť.

14. Súd v tomto konaní považuje v prvom rade za nevyhnutné vyporiadať sa s námietkou povinnej spočívajúcej v tom, že povinná namieta nedostatok jej procesnej subjektivity v základnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, a zároveň s tým súvisiaci nedostatok právoplatnosti a vykonateľnosti predloženého exekučného titulu, na podklade ktorého má byť voči povinnej vedená exekúcia.

15. Súd preto pre celkové zrekapitulovanie daného skutkového stavu, na ktorý bude ďalej aplikovať právne posúdenie, uvádza nasledovné: V základnom konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 10/880/1998, bola rozsudkom vydaným dňa 12.04.2016 zamietnutá žaloba žalobcu Juraja Nehaja, bytom Zimná 27, Trebišov (ďalej len „poručiteľ“), ktorou sa porúčiteľ domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k hnutelným veciam získaným pri spoločnej činnosti združenia po jeho rozpustení, pričom o trovách konania si súd vymienil rozhodnúť po právoplatnosti vo veci samej. Predmetný rozsudok Okresného súdu Michalovce vydaný dňa 12.04.2016 v konaní sp. zn. 10C/880/1998 nadobudol v spojení s potvrdzujúcim Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.05.2017, vydaným v konaní sp. zn. 6Co/252/2016, právoplatnosť dňa 16.06.2017.

16. Následne po právoplatnom skončení konania vo veci samej, Okresný súd Michalovce v konaní sp. zn. 10C/880/1998 (tak ako si to v rozsudku z dňa 12.04.2016 vymienil) vydal dňa 07.03.2019 Uznesenie, ktorým zaviazal porúčiteľa zaplatiť oprávnenému celú náhradu trov konania vo výške 17152,24 EUR, a ktoré Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.04.2019 a vykonateľnosť dňa 09.04.2014. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že toto Uznesenie zaväzujúce porúčiteľa na náhradu trov konania oprávneného bolo vydané v čase po smrti porúčiteľa, ktorý zomrel 19.04.2018, t.j. ktorý zomrel takmer rok pred samotným vydaním predmetného Uznesenia. Nakoľko právo na náhradu trov konania je procesným právom, ktoré má pôvod v procesných predpisoch a pohľadávka (v tomto prípade oprávneného) vzniká až právoplatnosťou rozhodnutia súdu, ktorým je priznané právo na ich náhradu, možno jednoznačne konštatovať, že v čase smrti porúčiteľa, t.j. ku dňu 19.04.2018 záväzok porúčiteľa zaplatiť žalovanému trovy konania neexistoval.

17. Ďalej v súvislosti s Opravným uznesením Okresného súdu Michalovce vydaným v konaní 10C/880/1998, a to dňa 05.12.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.01.2020, a ktorým súd zmenil záhlavie vyššie uvedeného Uznesenia zo dňa 07.03.2019 tak, že správne označenie pôvodného žalobcu t.j. porúčiteľa je zmenené na závetnú dedičku žalobcu neb. Z. J., jeho dcéru L. I. Y., povinnú v tomto exekučnom konaní, súd poukazuje na nesporný právny záver, že dedičstvo sa nadobúda v zmysle § 460 OZ smrťou porúčiteľa. Smrť je právna skutočnosť, ktorá má za následok univerzálnu sukcesiu, a to na základe hmotnoprávných ustanovení upravujúcich dedičské právo. K nadobudnutiu dedičstva porúčiteľovým dedičom však nedochádza len na základe smrti porúčiteľa. Smrť porúčiteľa je len jedným z predpokladov dedenia. Ďalšími sú: existencia dedičstva (predmetu dedenia), existencia dediča a jeho spôsobilosť nadobudnúť dedičstvo, dedičský titul a prejav vôle alebo právne relevantné správanie povolaného dediča týkajúce sa prijatia dedičstva, prípadne i jeho vysporiadania. Právna úprava dedičského práva vychádza z princípu zásahu štátu pri nadobúdaní dedičstva (§ 175a a nasl. OSP, resp. 158 a nasl. CMP); predpokladá okrem iného, že dedičstvo po každom porúčiteľovi musí byť súdom prejednané a rozhodnuté, že konanie o dedičstve sa začína aj bez návrhu a že v dodatočnom konaní o dedičstve musí byť prejednaný aj majetok, ktorý pri pôvodnom prejednaní a rozhodnutí dedičstva nebol známy (nebol zistený).

18. Dedičstvo (ako jeden z predpokladov dedenia) je predmetom dedenia a rozumie sa ním masa majetku, ktorá v prípade smrti fyzickej osoby zostane ako jeden celok po porúčiteľovi. Predmetom dedenia je majetok porúčiteľa (veci, práva a iné majetkové hodnoty, ako aj dlhy porúčiteľa), ktorý mu

prislúcha ako fyzickej osobe v dobe jeho smrti. Zistenie poručiťovho majetku popri zisťovaní okruhu dedičov je obsahom predbežného vyšetrenia, ktoré uskutočňuje súd (notár ako súdny komisár).

19. Súd dáva do pozornosti skutočnosť, že v situácií, ak poručiťel zanechal majetok len nepatrnej hodnoty, ako to bolo v tomto prípade, nie je možná dedičská postupnosť, t.j. nie je možné konštruovať situáciu, že právny nástupca (povinná) by vstúpil do neexistujúcich práv a povinností. Absentuje totiž predpoklad existencie dedičstva, na ktoré by sa mohlo upínať subjektívne dedičské právo dediča (obdobne rozhodnutie Krajského súdu v Hradci Králové 26Co 131/2001 z 15.01.2002). K dedeniu preto nedochádza po smrti každej fyzickej osoby, aj keď smrťou zaniká jej právna subjektivita.

20. V súvislosti s vyššie uvedeným právnym záverom je preto potrebné zdôrazniť, že ak teda v danom prípade poručiťel zomrel s tým, že na účely dedenia zanechal len majetok nepatrnej hodnoty, konanie o dedičstve sa Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica vydaným v konaní sp. zn. 8D/106/20148 dňa 12.02.2019 zastavilo (toto Uznesenie o zastavení konania o dedičstve poručiťela nadobudlo právoplatnosť dňa 18.04.2019), čo malo právne za následok, že povinná ako domnelý dedič do poručiťelových práv a povinností vstúpiť nemohla. Inými slovami povedané, majetok nepatrnej hodnoty, ktorý bol vydaný povinnej ako osobe, ktorá sa postarala o pohreb poručiťela, povinná nenadobudla titulom dedenia po poručiťelovi, ale titulom rozhodnutia štátneho orgánu, a preto povinná nemá ani postavenie dediča a tým pádom na ňu neprechádzajú ani dlhy poručiťela.

21. Na základe uvedeného súd konštatuje, že vyšší súdny úradník nepostupoval správne, keď vo veci konal a postupoval napriek tomu, že nebola splnená jedna zo základných podmienok vedenia exekúcie, a to vykonateľnosť predloženého exekučného titulu voči povinnej. Exekučný súd pritom musí skúmať formálnu a materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu zo svojej úradnej povinnosti ešte pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie konkrétnemu súdному exekútorovi, t.j. pred začatím exekúcie. V prípade, ak by bola exekúcia nesprávne nariadená a bola by vedená na základe exekučného titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo/164/1996).

22. Na základe uvedeného, keďže predložený exekučný titul objektívne nie je spôsobilý zaväzovať povinnú, a to jednak z dôvodu, že pohľadávka, ktorej núteného výkonu sa oprávnený v tomto konaní domáha, neexistovala v čase smrti poručiťela, ako aj z dôvodu, že povinná nemá postavenie dediča po poručiťelovi, je tak daná skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti predloženého exekučného titulu voči povinnej, a preto súd v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, sťažnosťou napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka zmenil tak, že exekúciu zastavil.

23. Záverom súd dodáva, že voči skutočnosti, že povinná v základnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, preukázateľne nenadobudla procesnú subjektivitu, nemôže obstať ani samotné tvrdenie oprávneného, že vydaný exekučný titul, po jeho oprave Opravným uznesením zo dňa 05.12.2019, povinnú na vymáhané plnenie priamo zaväzoval. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú a rešpektovanú súdnu prax, v zmysle ktorej je exekučný súd oprávnený sám preskúmať, či je rozhodnutie voči povinnej skutočne vykonateľné, čo platí o to viac práve v takomto konaní, v ktorom je namietaná spôsobilosť byť exekučným titulom voči povinnej osobe.

24. Súd preto v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku exekúciu zastavil.

25. Vzhľadom na zastavenie exekúcie, súd rozhodoval aj o trovách exekúcie.

26. V zmysle ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

27. V zmysle ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

28. V zmysle ust. § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

29. Konanie o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie je konanie sporovej povahy, v ktorom má v zásade právo na náhradu svojich trov len jedna zo strán tohto sporu, teda oprávnený alebo povinný. Nakoľko oprávnený v konaní o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie nebol úspešný, keďže súd exekúciu zastavil, súd o jeho nároku na náhradu účelne vynaložených trov nerozhodoval. Vzhľadom na zastavenie exekúcie, súd v súlade s § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, rozhodoval o nároku povinnej na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré jej v exekučnom konaní patria v súvislosti so zastavením exekúcie.

30. Povinná si náhradu trov, ktoré by jej vznikli v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie riadne a včas neuplatnila. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii povinnej, aký nárok si voči oprávnenému v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offo) rozhodovať o takom nároku povinnej, ktorý nebol zo strany samotnej povinnej v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže povinná nenavrhola, aby súd rozhodoval o trovách exekúcie povinnej, súd o týchto trovách povinnej súvisiacich s návrhom na zastavenie exekúcie a so sťažnosťou nerozhodoval.

31. Súd sa ďalej zaoberal aj trovami súdneho exekútora.

32. V zmysle § 35 ods. 1 tretia veta Exekučného poriadku, ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

33. V zmysle § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada hotových výdavkov ustanovených týmto zákonom.

34. V zmysle § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

35. V zmysle § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

36. V zmysle § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

37. V zmysle § 199 Exekučného poriadku, výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

38. V zmysle ust. § 199c ods. 1 prvá veta, Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

39. V zmysle § 22 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona NR SR č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vykonávacia vyhláška“), exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,-EUR.

40. V zmysle § 22 ods. 2 vykonávacej vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia

tejto lehote nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnym výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50%.

41. Keďže dôvodom na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že oprávnený podal návrh na začatie exekúcie na základe materiálne nevykonateľného exekučného titulu, možno konštatovať, že dôvod zastavenia exekúcie je možné pričítať oprávnenému. Súd preto v zmysle § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, zaviazal náhradou trov súdneho exekútora oprávneného.

42. O výške náhrady trov exekúcie súdneho exekútora rozhodol súd tak, že priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu paušálnych výdavkov. Súd prihliadol predovšetkým na základnú zásadu, vyjadrenú v § 197 Exekučného poriadku, že súdnemu exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov patrí. Exekúcia proti povinnému bola ukončená zastavením, na základe návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, podaného v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. s odkladným účinkom, preto súd priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu paušálnych výdavkov v rozsahu 50%, v zmysle § 22 ods. 2 vykonávacej vyhlášky, teda vo výške 30 EUR zvýšených o daň z pridanej hodnoty v súlade s § 197 ods. 2 Exekučného poriadku vo výške 6 EUR (t.j. 20 % z 30 EUR), čo spolu predstavuje sumu vo výške 36 EUR.

43. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, sudca rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokoch tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (